suis declararint. manifestū scilicz
est qz diis credendū est. vel qz
dij sint. vel qz vnusquisqz meli
us q̃ ceteri sua cognoit. Quod si
ita est philosophorum phisio
logie false omnino inuenīūtur
Sin vero philosophi veritatē
assequūtur ipsorum deorum de
se ipsis testimonia falsa reliquē
tur. Sed illud forsan quispiā
obiciet qz responsū apollīs pho
rum sentētie ouemēs hoc modo
inuenitur.
Sol ⁊ osiris item dionysus ho
rus apollo.
Rex ⁊ item retinet lucis q̃ ⁊ no
ctis habenas.
Qui ventos. qui dat imbres. q̃
tēpora mutat.
Stellaz summ⁹ rex immortal⁹
⁊ ignis
Idem ergo dij ⁊ poetarum fabu
las ⁊ phoz sentētias cōprobā
tes pugnantia de se ipsis confir
mant. Nā si mortalē sibi matrē
ascribit apollo ⁊ patriam vnde
oriundus fuit spōte fatetur quō
sol eit: q̃ si sol ē quō delos īsula
patria ⁊ mater latona? hec enī
vera esse ipse apollo rndit Prete
rea si apollo sol ē quomō hec de se
ipso cecinit? Vtz sol de celo in
aliquē loīem descēdit ⁊ hec de se
cecinit. ⁊ ꝯ non ē possibile talem
tantamqz substātiam hominī se
sbicere An intelligēcia ⁊ virtus
illa q̃ in ipso est: Sed nec illam
aīa hominis vnq̃ suscipere potu
it. Eadem vtem racōe de luna q̃
uis potestatem que in luna est
hecatē appellātes. ⁊ malignorū
spirituū originē putantes. quū
ad amorum obscena inuocent
ministeia concedendum eis for
tassis videatur Quomodo autē ⁊
pluto ⁊ serapis in solē referūtur
quum malignorum spirituū pri
ceps esse serapis predicetur? ex
quibus omnib⁹ mistica philo
sophorum theologia falsa ⁊ ca
uillatoria vnūsa videtur. Ora
culoz aut omnium auctores de
mones eē malignos q̃ nonnūq̃
fabulas nōnūq̃ phoz sentētiā
ratā fatiūt. ut ⁊ illos deridēāt. ⁊
hos maiore arrogātia perdant
quis non viderit?

Is Itaqz dictis iam tē
pus ē in hoc volumie
tertiā ptem gentiliū
theologie perurere.
quam ciuilem appellant. Nā qm
in tria genera theologiam ptiū
tur: in fabulosū quod etiā histo
ricum appellant poetis maxime
attributum. in naturale atqz mi
sticum quod philosophi approb
arunt. ⁊ in ciuile quod in singu
lis ciuitatib us consuetudine ac
legibus defensatur. estqz de dua
bus prims partibus in superio
ribus libris expositū. Tēpus iā
est tertiam q̃z porcōez quā ciuilē

appellāt testimonio semp ipso
rū vtentes redarguere. Cōtinē
tur igr in hoc tercō gne oracula
responsa. cure morbor in homi
nibz piis. ⁊ ecōtra inecti vel au
cti morbi in impiis. quar oim
rer periculū fecisse dicentes pie
se deos colere. nos vero impie fa
cere affirmant. qui tam manifes
tas virtutes cōtemnam⁹ leges
patrias trāsgrediētes. quas ita
oportz vnūquēqz seruare. ut ne
mo delear res nouas temeraria
cura scrutari. presertim quum a le
gibz capitalis pena adūsus eos
decernatur. qui sm leges ⁊ con
suetudines patrie deos nō wne
rātur. ⁊ primū quidē ⁊ fabulosū
theologie genus ⁊ secūdū natu
rale sez ac allegoricū vnusquis
qz sicuti placz inquiūt interpte
tur ac reprobet. Terciū aūt qd
singular legib⁹ ciuitatum cō
probatur. nec poeta quisq̄. nec
philosoph⁹ moueat nisi velit
tanq̄ impius iure patrio puni
ri. Ad hec igitur nob dicendum
racō qz reddēda quare saluato
ris nri euāgelica predicacō om
nīū gentiū hmōi legib⁹ oteptis
ad wr sui cultū nos reuocat.

Dales igr eas virtu
tes q̄ i simulacris habi
tant dicere oportz? vtr
bonas ⁊ vere diuinas an ecōtra?
hoc enim mō mihi nunc placet
eos interrogare. nam alius for
tasse non ita facerz. ⁊ nullā om
nino virtutē in simulacris ee cō
tenderz. ⁊ hominū malicia arte
qz malefica omnia fieri probarz.
Responsa enī ipsa ad decipien
dos auditores ab astutis ⁊ cau
tis hoib⁹ ābigue. ad vtrūlibet
euētum esse acute cōposita. Mi
racula vero q̄ in simulacris attri
buūt natura rer fieri. multa enī
genera esse herbar. multa lapi
dum secreta q̄dā ⁊ multis igno
ta natura insita morbos quosdā
pellētia. quosdā inducētia. alia
enim otrahere atqz densare. alia
distrahere ⁊ rarificare tēdere aut
oino mutare ⁊ saluare nata esse
Quod alia breui tempore. alia
longo efficiūt. ⁊ alia in lōgum
durāt. alia cito dissoluūtur. ita
nōnulla cōseruatia sanitatis inue
niūtur. nōnulla ecōtra morbos
iducūt. Multa etiā lucē lune ita
sequūtur ut sil' cū ea crescāt ⁊ de
crescāt. Dialia igr nōnulla. plā
te. lapides. aromata magnas
virtutes insita sibi natura possi
dent. ad q̄ omnia positio quoqz
locor multū cōducit. instrumē
ta etiā ipsa ad huiuscemoi artē
multo ān preparata. ⁊ ministros
eis esse multos dicerz. q̄ per ciui
tatē vagantur inuestigātes cu
iusrei quilibet egeat ut intelli
gāt quid petitur⁹ a deo wnerit
ꝓterea ex aditis ⁊ penetrabili
bus ⁊ pfundissimis plerumqz